

Ratelwoekel

't Was brissig en de slichte kwoors
gipten en gomden in de wans;
wat mimsig waren de bavoors
en de moel-raats bijtans.

'Mijn zoon, de Ratelwoek is sluw!
Zijn kaak klapt dicht, zijn klauw schiet uit!
Ontwijk de Vogel Jib en schuw
de winkse Bendersnuit!'

Hij nam zijn valpe zwaard te hand;
zocht zijn maldadige rivaal –
en peinsde loom bij de Bunbunboom
na eindeloos gedwaal.

En toen hij daar zo saffig zat
kwam Ratelwoek, zijn oog vol vuur
plots aangewuist langs 't tarrig pad –
zo'n bronselend figuur!

En drie! En vier! En daar en hier!
Het valpe zwaard ging zwieper-zwuis!
Hij liet hem daar, maar met zijn kop
praleerde hij naar huis.

'En hebt ge Ratelwoek geveld?
Kom in mijn armen, joeste jong!
O, frooi idee! Santoe! Sazee!'
Hij tjorkte van plezier.

't Was brissig en de slichte kwoors
gipten en gomden in de wans;
wat mimsig waren de bavoors
en de moel-raats bijtans.